

۱ دعا

سرگروه: دعا کنید و گروه خود و این دوره شاگردسازی را به حضور خداوند بیاورید.

۲ در میان گذاشتن برکات(۲۰ دقیقه)

اعمال رسولان

به نوبت و به طور خلاصه برکات یکی از رازگاهان خود را از قسمت مشخص شده(اعمال رسولان ۱۸: ۱۸– ۲۱: ۴۰)، با دیگران **در میان بگذارید** (یا از روی یادداشت‌های رازگاهان آن روز **بخوانید.**)

به کسی که برکاتش را بازگو می‌کند گوش دهید. به حرف‌هایش اهمیت دهید و او را بپذیرید، درمورد آنچه در میان می‌گذارد بحث نکنید.

۳ تعمق و حفظ کردن(۲۰ دقیقه)

مشارکت - اول یوحنا ۱:۷

الف- تـــــعمـــــق

آیه حفظی: مشارکت- اول یوحنا ۱: ۷

متن آیه: «لکن اگر در نور درک نماییم چنانکه او در نور است با یکدیگر شراکت داریم و خون پسر او عیسای مسیح ما را از گناه پاک می‌سازد.»

۱– «نور» چیست؟

«نور» واژه‌ای برای شرح صفات یا ویژگی‌های خداست مثل محبت، عدالت، تقدس، مهربانی و غیره. عیسای مسیح خصوصیات خدا را قابل رویت ساخت. از پیروان عیسای مسیح دعوت شده است تا در نور سلوک کنند؛ یعنی بر طبق ویژگی‌های خدا رفتار کنند.

۲– فکر می‌کنید چرا خدا، مسیح و همینطور مسیحیان «نور» نامیده می‌شوند؟

الف- خدا «نور» نامیده می‌شود (اول یوحنا ۱: ۵) چون او منشأ تمامی حیات مادی و حیات روحانی است. او تمامی موجودات مادی که در سرتاسر هستی می‌شناسیم خلق کرده است. او با مرگ مسیح به ما حیاتی تازه داد.

ب- عیسای مسیح «نور جهان» نامیده شده است (یوحنا ۸: ۱۲) چون او شخصیت خدا، بخصوص صفات و ویژگی‌های او را برای ما آشکار کرد. ویژگی‌های پرجلال خدا از طریق عیسای مسیح به صورت فوق‌العاده‌ای در میان درخشید. او جهان معرفت را بر نادانان، حقیقت را بر خطاکاران و حکمت را بر نادانان اعلام می کند. عیسی قدوسیت را برای ناپاکان، عدالت را برای شریران و محبت را برای کسانی که قلبشان با نفرت پر شده، آشکار می سازد. او شادی را بر غمگینان نمایان می سازد، به آنانی که می‌ترسند شجاعت می‌بخشد و نزدیکی و حضور خدا را به آنانی که تنها و مطرود هستند نشان می‌دهد.

پ- عیسای مسیحیان را «نور عالم» نامید (متی ۵: ۱۴). مسیحیان هرگز به خودی خود نور نیستند، بلکه آنها ویژگی‌های خدا بخصوص تقدس، عدالت و محبت او را به جهان منعکس می‌کنند (افسسیان ۵: ۸).

۳– مفهوم «مشارکت مسیحی» چیست؟

الف- مشارکت مسیحی به معنی داشتن ارتباط نزدیک، معاشرت و همکاری با خدا یعنی پدر و پسر و روح‌القدس (اول یوحنا ۱: ۳، اول قرنتیان ۱: ۹، دوم قرنتیان ۱۳: ۱۴) و با سایر مسیحیان جهان است (اول یوحنا ۱: ۷). مشارکت مسیحی با مسیح به طور جداناپذیر با بدن مسیح یعنی اجتماع مسیحیان یا کلیسا

ارتباط دارد (اول قرنتیان ۱۲: ۱۲– ۱۳). مسیحیان خود را وقف تعالیم کتاب مقدس و دعا، ملاقات یکدیگر به منظور مشارکت، کمک به همدیگر در رفع نیازها، خوردن غذا با هم و شریک کردن دیگران در پیغام انجیل می‌کنند (اعمال رسولان ۲: ۴۲– ۴۷). مشارکت مسیحی نه فقط شامل ارتباطی نزدیک می‌شود، بلکه از یک طرف مشارکت و سهیم شدن در برکات (غلاطیان ۶: ۹– ۱۰) و از طرف دیگر شراکت در رنج‌هاست (فلیپیان ۳: ۱۰). مشارکت مسیحی شامل احساس قوی متعلق بودن به یکدیگر و دراختیار گذاشتن چیزهای خوب با یکدیگر است (دوم قرنتیان ۸: ۴).

ب- مشارکت و همکاری مسیحی هنگامی شروع می‌شود که شما بشارت را می‌شنوید و ایمان می‌آورید که عیسای مسیح به خاطر گناهان شما مرد و قیام کرد تا انسان‌ها را از گناهانشان نجات بخشد (فلیپیان ۱: ۵). مسیحیان با بی‌ایمانان روابطی را برقرار نمی‌کنند که در بند عهد و پیمان باشند (دوم قرنتیان ۶: ۱۴) و اینکه مسیحیان همیشه در نور سلوک می‌کنند، چون در غیر این صورت، داشتن مشارکت محال است (اول یوحنا ۱: ۷).

۴– معنی کلمات «خون عیسای مسیح» چیست؟

«خون عیسای مسیح» ماده‌ای جادویی نیست که دارای نوعی قدرت خاص باشد. ایمان مسیحی جادوگری را رد می‌کند. «خون عیسای مسیح» خونی است که برروی صلیب ریخته شده است. این عبارتی نمادین است که بر مرگ عیسای مسیح بر روی صلیب و همچنین برکت مرگ او برای ایمانداران دلالت می‌کند. مسیحیانی که درنور سلوک می‌کنند گناهان خود را اعتراف می‌کنند و بخشیده می‌شوند، چون عیسای مسیح قبلا مجازات گناهان آنها را پرداخت کرده است.

ب- حفظ و مرور کردن

۱- بنویسید: آیه کتاب مقدس را روی یک کارت سفید یا روی یکی از کاغذهای دفترچه یادداشت خود بنویسید.

۲- حفظ کنید: آیه کتاب مقدس را به شیوه صحیح حفظ کنید. مشارکت- اول قرنتیان ۱: ۷

۳- مرور کنید: به گروه‌های دونفری تقسیم شوید و آخرین آیه‌ای را که حفظ کرده‌اید از یکدیگر بپرسید.

۴ بررسی کتاب مقدس (۷۰ دقیقه)

ویژگیهای ازدواج مسیحی چیست؟ افسسیان ۵: ۲۲ – ۳۳

با استفاده از روش ۵ قدم بررسی کتاب مقدس، افسسیان ۵: ۲۲– ۳۳ را با یکدیگر بررسی کنید.

قدم ۱: بخوانید

بخوانید: افسسیان ۵: ۲۲– ۳۳ را با هم بخوانیم.

هر یک به نوبت یک آیه بخوانید تا تمام قسمت خوانده شود.

قدم ۲: کشف کنید

توجه کنید: چه حقیقتی در این قسمت برای شما مهم است؟ یا کدام حقیقت در این قسمت ذهن یا قلب شما را تحت تأثیر قرار می‌دهد؟

بنویسید: یک یا دو حقیقتی را که درک می‌کنید، کشف نمایید، درمورد آنها فکر کنید و افکارتان را در دفتر یادداشت خود بنویسید.

در میان بگذارید: (بعد از اینکه مدتی حدود دو دقیقه به اعضای گروه فرصت فکر کردن و نوشتن داده شد، به نوبت برکاتشان را با هم در میان بگذارند). به نوبت برکات خود را از نکاتی که کشف کردیم با یکدیگر در میان بگذاریم.

(موارد زیر، مثال دو شخصی است که برکاتشان را با یکدیگر در میان می‌گذارند. به خاطر داشته باشید. در هر گروه کوچک اعضای آن گروه نکات مختلفی را با هم در میان می‌گذارند که نباید لزوما یکسان باشند.)

*** ۵:۲۲و ۲۵**

کشف ۱)

یک حقیقت مهم برای من در افسسیان ۵: ۲۲، ۲۵ است: «ای شوهران زنان خود را محبت نمایید چنانکه مسیح هم کلیسا را محبت نمود... و ای زنان شوهران خود را اطاعت کنید چنانکه خداوند را» ازدواج بایستی از نظر خدا خیلی مهم باشد، چون او در ازدواج مسیحی رابطه بین زن و شوهر را با رابطه بین

مسیح و کلیسای مسیحی مقایسه می کند. مسیح و کلیسا برای هر ازدواجی مسیحی نمونه هستند. هر ازدواج مسیحی توصیفی از مسیح و ارتباط او با کلیسای مسیحی است. ازدواج مسیحی همیشه برای جهان شهادتی قابل رویت در مورد عیسای مسیح است. ازدواج‌های مسیحی بایستی عیسای مسیح را جلال بدهند.

*** ۳۱:۵**

کشف ۲)

یک حقیقت مهم برای من در افسسیان ۵: ۳۱ است: «از اینجاست که فرد پدر و مادرخود را رها کرده به زوجه خویش خواهد پیوست و آن دو یک تن خواهند بود.» در هر اجتماعی ازدواج یک رویداد مهم اجتماعی به شمار می‌رود، چون زمانی است که دو جوان والدین خود را ترک کرده و با هم خانواده جدیدی تشکیل می‌دهند. ازدواج به مرحله داشتن ارتباط خاص با والدینتان خاتمه داده و مرحله داشتن ارتباط خاص با شریک ازدواجتان را آغاز می‌کند.

قدم ۳: سؤال کنید

توجه کنید: در این متن چه سؤالاتی در زمینه‌های مختلف وجود دارند که مایلید در گروه آنها را بپرسید؟

سعی کنیم تمام حقایق مربوط به افسسیان ۵: ۲۲– ۳۳ را درک کنیم و درمورد آنچه نمی‌فهمیم، سؤال‌های خود را مطرح کنیم.

بنویسید: تا آنجایی که امکان دارد سؤال‌های خود را واضح و صریح مطرح کنید و سپس آنها را در دفتر یادداشت خود بنویسید.

در میان بگذارید: (بعد از این که مدتی حدود دو دقیقه به اعضای گروه فرصت فکر کردن و نوشتن داده شد اجازه دهید که هر کدام از افراد سؤال خود را برای دیگران مطرح سازد).

گفتگو کنید: (سپس چند سؤال را از بین همه سؤالها انتخاب کنید و سعی کنید با گفتگو کردن درمورد آنها در گروه، جوابی برایشان پیدا کنید. درادامه نمونه‌هایی از سؤال‌هایی که شاگردان ممکن است بپرسند و همچنین ملاحظاتی در رابطه با آن مباحث آمده است.)

سؤال ۱) ویژگی‌های خاص یک ازدواج مسیحی چیست؟

ملاحظات:

الف- ازدواج نقشه خدا و سنتی است که وی قرار داده (افسسیان ۵:۳۱).

در زمان خلقت، خدا نیاز انسان به شریک زندگی را دید واو برای خلقت زن برای آدم، نخستین قدم را برداشت (پیدایش ۲: ۱۸– ۲۴). خدا برای برقراری روابط زناشویی نیز نخستین قدم را برداشت. قبل از اینکه زن و مرد مرتکب گناه شوند، خدا ارتباط زناشویی را به صورت رابطه‌ای خاص با ویژگی‌های زیر بنیاد نهاده بود. در ازدواج مرد و زن حتما خانواده‌هایشان را ترک می‌کنند. در ازدواج، یک مرد و یک زن با هم یکی می‌شوند و برای بقیه زندگی‌شان به هم می پیوندند. از هنگام ازدواج، رابطه جنسی موهبتی در چارچوب روابط زناشویی آنها می‌باشد (پیدایش ۲: ۲۴). خدا نه تنها رابطه زناشویی را بنیان گذاشت، بلکه بعد از اینکه زن و مرد مرتکب گناه شدند باز هم به حفظ پیوند زناشویی ادامه داد. هم عیسای مسیح (متی ۱۹: ۱- ۶) و هم پولس رسول (افسسیان ۵: ۳۱) تکرار می‌کنند که ازدواج هنوز هم پیوندی الهی است و بایستی برای آن پیوند از احکام خدا اطاعت کرد. در دوران عهد عتیق ازدواج تصویری از ارتباط بسیار نزدیک بین خدا و قوم او اسرائیل بود (ارمیا ۳). در دوران عهد جدید ازدواج تصویری از ارتباط بسیار نزدیک بین عیسای مسیح و قوم او یعنی کلیسای مسیحی است (افسسیان ۵). گرچه فرهنگ‌های دنیوی پیوند اصلی الهی ازدواج را تغییر داده‌اند، خدا هنوز هم مردم و تمام فرهنگ‌ها را دعوت می‌کند تا به سمت پیمان اصیل ازدواج بازگشت کنند.

ب- پیمان زناشویی براساس تک همسری است (افسسیان ۵:۳۳).

در تاریخ عهد عتیق چنین ثبت شده است که بعضی از افراد قوم بیش از یک همسر داشته‌اند. تعدد زوجات در تاریخ عهد عتیق فقط موجب مسایلی نظیر حسادت، تبعیض و بت‌پرستی شدید شده است (پادشاه سلیمان، اول پادشاهان ۱۱: ۱– ۱۱). تعالیم واضح عهد عتیق و عهد جدید چنین تعلیم می‌دهند که تعدد زوجات برخلاف هدف، فرمان و پیمان الهی است. خدا هیچگاه برنامه نخستین خود در پیدایش ۲: ۲۴ را تغییر نمی‌دهد؛ یعنی «و مرد به زن خویش خواهد پیوست و یک تن خواهند بود» خدا هیچگاه چنین نگفت که مرد با زنان خود یعنی به صورت جمع یک تن خواهد شد، بلکه او با زن خویش یعنی به صورت مفرد یک تن خواهد شد.

عیسی این فرمان را تکرار کرد. در متی ۱۹: ۵ گفت: «شوهر و همسر یک تن خواهند شد.» او هیچگاه نگفت که شوهر باید با همسرانش یک تن شود. عیسای مسیح سایر مردم را از پیوستن به این اتحاد،

بخصوص از اتحاد جنسی در رابطه زناشویی منع نمود. و پولس هم این حکم ازدواج را تکرار نموده چنین افزود که هر شوهر باید همسر خویش را محبت نماید (افسسیان ۵:۳۳). فعل «باید محبت کند» یک فعل امری و زمان آن حال استمراری است و دیگر جای هیچ بهانه‌ای باقی نمی‌گذارد! او تعدد زوجات و داشتن صیغه را ممنوع کرد. او زنا و داشتن رابطه عاشقانه با هر زن دیگر را قدغن کرد.

پ- ازدواج، پیوندی مادام‌العمر است (متی ۱۹:۵- ۶).

در طی دوران عهد عتیق، موسی به مردم «به خاطر سختدلی خودشان» اجازه طلاق داد، اما موسی با طلاق موافق نبود. او فقط عملی شیطانی را در اسرائیل به صورت منظم درآورد که قبل از آن در بین قوم‌های اطراف وجود داشت و در اسرائیل نفوذ کرده بود. عیسی به وضوح تعلیم می‌دهد که طلاق از ابتدا شیوه خدا نبود. او دستور می‌دهد: «آنچه را خدا پیوست انسان جدا نسازد» (متی ۱۹: ۱– ۶). خدا از طلاق متنفر است (ملاکی ۲: ۱۴– ۱۶). کتاب مقدس فقط در دو مورد اجازه طلاق می‌دهد. نخست در موارد خیانت در ازدواج مثل فساد جنسی یا خشونت شدید (متی ۱۹: ۸– ۹) و دوم در مواردی که یکی از زوج‌ها غیر مسیحی باشد و زوج دیگر مسیحی شده باشد و شریک زندگی غیر مسیحی نخواهد با زوج مسیحی

خود زندگی کند (اول قرنتیان ۷: ۱۲– ۱۶) اما چون ارتباط بین خدا و قومش یک ارتباط مبتنی بر عهد است، ازدواج مسیحی نیز بایستی همیشه تا به آخر یک رابطه وفادارانه باشد.

ت- ازدواج موقتی است و فقط محدود به زندگی روی زمین است (متی ۲۲:۳۰).
عیسی می‌گوید که هنگام بازگشت ثانویه او در قیامت نه نکاح می‌کنند و نه نکاح کرده می‌شوند بلکه مثل ملائکه خدا در آسمان می‌باشند (متی ۲۲: ۳۰). پس ازدواج پیمان الهی منحصر به روی زمین است و نه در آسمان یا بر روی زمین جدید. ارزش ابدی ازدواج روی زمین را بایستی دراین جستجو کرد که آن ازدواج چقدر به منعکس کردن و اعلام کردن مسیح بها می‌دهد، شخصیت مسیحی را پرورش می‌دهد و فرزندان تربیت می‌کند.

ث- ازدواج امری عادی است، اما برای همه بهترین نیست (متی ۱۹:۱۰- ۱۲).
ازدواج برای مسیحیان و رهبران مسیحی وضعیت عادی بشمارمی‌آید (اول قرنتیان ۹: ۵، اول تیموتاؤوس ۳: ۲) اما هم خداوند عیسی (متی ۱۹: ۱۰– ۱۲) و هم پولس رسول (اول قرنتیان ۷: ۳۲– ۳۵) برای آنانی که مجرد می‌مانند سخنان ویژه‌ای دارند. خدا بعضی را دعوت می‌کند تا در دوره خاصی از زندگی‌شان یا حتی در تمام زندگی‌شان مجرد بمانند تا برای خدا کار خاصی انجام دهند. خدا این اشخاص را دعوت می‌کند تا با وقفی کامل او را خدمت کنند. خدا به اشخاصی که مجرد می‌مانند وعده‌ای بسیار خاص می‌دهد؛ یعنی آنها نسبت به کسانی که ازدواج می‌کنند و صاحب فرزندان می‌شوند، فرزندان روحانی بیشتری خواهند داشت. او وعده می‌دهد که می‌تواند از این اشخاص در کار ملکوت خدا اشخاص بسیار وفادار بسازد (اشعیا ۵۴: ۱– ۵)!
تجرد یکی از عطایای روحانی است (اول قرنتیان ۷:۷و ۳۲- ۳۵؛ متی ۱۹:۱۰- ۱۲)، اما هرگز نباید نهادینه شود (یعنی از سوی کلیسا بر دیگران تحمیل گردد)!

ج- ازدواج رابطه‌ای است که بایستی در ملأعام برقرار شود (م.ک. متی ۲۲:۹- ۱۱).
خدا برای ازدواج سه اصل ضروری قرار داد (پیدایش ۲: ۲۴). نخست اینکه شوهر و همسر او خانواده‌هایشان را ترک می‌کنند و دیگر به جای اینکه از نظر احساسی وابسته به والدینشان باشند به یکدیگر وابسته باشند. دیگر بایستی از نظر مالی وابسته به والدینشان نباشند، بلکه خودشان مسؤول درآمدشان باشند. دیگر نباید تحت سلطه اقتدار والدینشان باشند بلکه مطیع مقاماتی باشند که خدا قرار

داده است. در صورت امکان دیگر نباید با والدینشان زندگی کنند، بلکه ترجیحا از آنها جدا زندگی کرده و خانواده خود را تقویت کنند. دوم اینکه شوهر و زن به یکدیگر بپیوندند. به یکدیگر قول بدهند که در سرتاسر زندگی‌شان نسبت به هم وفادار بمانند. سوم اینکه یک تن با یک بدن می‌شوند. اتحاد جسمی، اوج اتحاد روحانی، روانی و اجتماعی آنهاست.

یک زوج با اعلام قصد ازدواج خود، آماده ترک والدینشان می‌شوند. سپس خود را آماده ازدواج آتی و مراسم ازدواج می‌کنند. درمراسم ازدواجشان قاطعانه والدینشان را ترک می‌کنند و خانواده‌های عروس و داماد و همچنین برادران و خواهران مسیحی و سایر دوستان شهادت می‌دهند که این دو نفر به یکدیگر قول داده‌اند که تا آخر عمر با یکدیگر ازدواج کرده، همدیگر را دوست داشته، نسبت به یکدیگر وفادار مانده و در تمام مسایل زندگی به همدیگر کمک کنند.

در کتاب مقدس ازدواج هیچگاه امری خصوصی یا سری نیست و همیشه به صورت رویدادی است که در آن خانواده عروس و داماد نقشی را به عهده می‌گیرند. در زمان قدیم پیمان زناشویی شامل حق انتخاب همسر (پیدایش ۲۱: ۲۱)، دادن هدیه عوض به خانواده عروس (پیدایش ۲۹: ۱۸، ۳۴: ۱۲) و دادن هدیه به عروس و داماد می‌شد (پیدایش ۲۴: ۵۹، ۶۱ و اول پادشاهان ۹: ۱۶). با این حال دادن چنین هدایایی الزام کتاب مقدسی ندارد.

مراسم ازدواج واقعه‌ای عمومی بود و شامل بعضی از عناصر زیر می‌شد: عروس و داماد لباس عروسی می‌پوشیدند (مزمور ۴۵: ۱۳– ۱۴). ساقدوش و دوستان داماد آنها را همراهی می‌کردند (مزمور ۴۵: ۱۴، یوحنا ۳: ۲۹)، و برای مراسم آوردن عروس به همراه او به خانه داماد می‌رفتند (متی ۲۵: ۱– ۱۳). ضیافتی برای آن ازدواج برپا بود که بعضی اوقات حتی یک هفته به طول می‌کشید (متی ۲۲: ۱– ۱۴، یوحنا ۲: ۱– ۱۰، داوران ۱۴: ۱۷) و جدی‌ترین بخش مراسم ازدواج بستن پیمان ازدواج بود که خدا خودش شاهد محسوب می‌شد (ملاکی ۲: ۱۴، امثال ۲: ۱۷، حزقیال ۱۶: ۸). فقط بعد از مراسم، ازدواج منجر به برقراری ارتباط جنسی می‌شود (پیدایش ۲۹: ۲۱– ۳۱، تثنیه ۲۲: ۱۳– ۲۱).

چ- ازدواج مسیحی با رابطه بین مسیح و کلیسا تعیین می‌شود (افسسیان ۵:۲۲- ۳۳).

کتاب مقدس دستور می‌دهد که شوهر سر زن باشد درست مثل مسیح که سر کلیسای مسیح است و مرد همسرش را دوست داشته باشد درست مثل مسیح که کلیسای مسیحی را دوست دارد. کتاب مقدس همینطور فرمان می‌دهد که زن مطیع شوهرش باشد و به شوهرش احترام بگذارد درست مثل کلیسای مسیح که بایستی مطیع مسیح باشد. ازدواج مسیحی نمایش قابل مشاهده‌ای از رابطه بین مسیح و کلیسای مسیح است (افسسیان ۵: ۲۲– ۳۳). پس ازدواج مسیحی اعلام عیسای مسیح به جهان می‌گردد. با مشاهده یک ازدواج خوب مسیحی مردم دنیا بیشتر و بیشتر در مورد عیسای مسیح و مسیحیان می‌آموزند. آنها نه تنها در مورد محبت خدا نسبت به خودشان می‌شنوند، بلکه تصویر آن را در روابط یک ازدواج مسیحی می‌بینند. آنها نه تنها درمورد خوشی ناشی از افزایش ارتباط با خدای زنده می‌شنوند، بلکه نمونه‌ای از این خوشی را درنوع ارتباط یک ازدواج مسیحی می‌بینند و غیره. ارتباط در یک ازدواج مسیحی شهادتی قوی بر واقعیت و جذابیت ارتباط با عیسای مسیح است. هر ازدواج مسیحی می‌تواند تبدیل به سعی و تلاش برای بشارت دادن شود بخصوص وقتی خانه مسیحیان به روی مردم باز باشد و آنها بتوانند «بیایند و ببینند» که عملکرد آن خانواده مسیحی چگونه است.

*** ۲۵ -۲۲:۵**

سؤال ۲) (افسسیان ۵:۲۲- ۲۵) مسؤولیت‌هایی که از طرف خدا به شوهر و زن مسیحی سپرده شده چیست؟

ملاحظات:

هر زن و هر مردی را خدا آفرید. خدا روابط ازدواج را زمانی برقرار کرد که زن را خلق نمود (پیدایش ۲: ۱۸– ۲۴). پس خدا این حق را نیز دارد که مسؤولیت‌های زن و شوهر را نسبت به یکدیگر تعیین کند. او می‌داند که مخلوقاتش چگونه می‌توانند بهترین عملکرد را داشته باشند. فقط در صورتی شوهر و زن می‌توانند ازدواجی استثنایی داشته باشند که از مسؤولیت‌هایی که خدا به آنها سپرده اطاعت کنند.

خدا به شوهر و زن اقتدار و مسؤولیت داده است تا به یکدیگر **خدمت کنند،** اما خدا شوهر و زن را متفاوت خلق کرده است و چنین معین کرده است تا اقتدار و مسؤولیت‌های خدادادیشان را در خدمت به یکدیگر **به طور متفاوت آشکار کنند.** او می‌خواهد که شوهر خدمت خود را بخصوص در **بدست گرفتن ابتکار** در رابطه شان نمایان سازد و او خواهان این است که زن خدمت خود را بخصوص در **دعوت از** شوهرش در یک رابطه گرم وقوی آشکار کند.

الف- مسؤولیت‌های خدادادی شوهر مسیحی نسبت به همسرش، بخصوص محبت کردن او و رهبری او می‌باشد:

۱- «محبت کردن» او یعنی نشان دادن علاقه‌ای فداکارانه نسبت به او، با تمام قلب او را پذیرفتن و کمک کردن به او برای اینکه تبدیل به بهترین شود. محبت عظیمترین ایثارگری و از خودگذشتگی قابل تصور می‌باشد. محبت به شکل زیبایی در اول قرنتیان ۱۳ بیان شده است. محبتی که حلیم است می‌تواند منتظر بماند. محبتی نیست که مهربانیش را به او تحمیل کند، بلکه برای نشان دادن مهربانی خود نسبت به او منتظر می‌ماند. محبتی که مهربان است، محبتی است که کمک می‌کند و فرصت انجام کارهای خوب را از دست نمی‌دهد. محبتی که حسود نیست، در جایی که ضرورت داشته باشد قدردانی، تحسین و احترام خود را سخاوتمندانه نثار او می‌کند. محبتی که کبر ندارد، محبتی است که نسبت به ارزش‌ها و مهارت‌های خود متواضع است و سعی نمی‌کند آنها را به او خاطر نشان سازد. محبتی که غرور ندارد، محبتی است که در ارتباط با او نسبت به قدرت‌ها و ضعف‌هایش فروتن می‌باشد. محبتی که اطوار ناپسندیده ندارد، محبتی است که نسبت به او رفتارهای خوب نشان می‌دهد و مؤدب است. محبتی که نفع خود را طالب نیست، محبتی است که فداکارانه به جای خودش برای علایق او اولویت قائل است. محبتی که زود خشم نیست، محبتی است که لطمه‌ها و صدماتی که بعضی اوقات او مسبب آن است، با بردباری تحمل می‌کند و غیره.

۲- «**رهبری کردن**» او یعنی درست همانند رهبری کلیسا توسط مسیح، شوهر باید همسرش را مانند یک شبان هدایت کند، او را تغذیه کند، از او مواظبت و محافظت کند و در سختی‌ها او را حمایت کند. او باید مانند یک ناظر زنش را رهبری کند. او را به راههای خدا هدایت کند و نسبت به دارایی و فعالیت‌های او توجه زیادی نشان دهد. او بایستی همسرش را همانند یک خادم رهبری کند و در مواقعی که بیشتر از همیشه به او نیاز دارد خدمتش کند.

ب- مسؤولیت‌های خدادادی زن مسیحی نسبت به شوهرش، احترام کردن و اطاعت کردن از او می‌باشد:

۱- «**احترام گذاشتن**» به شوهر یعنی اینکه زن نقطه نظر خود را به آرامی بیان کند و اجازه دهد که خدا از راه خودش عمل کند. نسبت به نصایح شوهر به دقت توجه می کند. شوهرش را در تصمیم‌گیری‌هایش دخالت می‌دهد و پیشرفت‌هایش را با او در میان می گذارد؛ یعنی به جای اینکه منتظر بماند تا شوهرش چیزی را از او بخواهد داوطلب است اولویت را به او بدهد.
به معنی صبورانه به او گوش دادن است و اینکه سعی کند مشکلات و نقطه نظرات او را درک کند.

۲- «**اطاعت کردن**» شوهر به معنی این نیست که زن او را مانند یک برده اطاعت کند، بلکه برای او مانند یک مددکار باشد (پیدایش ۲: ۱۸). اطاعت کردن او به صورتی است که زن تبدیل به بهترین عضو تیم او شود. به عنوان یکی از اعضای تیم او، اطلاعات، پیشنهادها، نظریات خود و غیره را به او می‌دهد. او می‌تواند مسایل و نتایج آنها را با او در میان بگذارد، با یکدیگر تصمیم بگیرند، کار را انجام دهند و با یکدیگر درمورد پیامدهای تصمیماتشان به بحث بنشینند. اگر نتوانستند به توافقی منطقی دست یابند به عنوان آخرین چاره زن بایستی به شوهر اجازه دهد که تصمیم نهایی را بگیرد و مسئول عواقب تصمیم خود باشد. اطاعت زن محدود به آن چیزهایی است که خدا برایش مقرر فرموده و زمانی که شوهر در مورد عملی اشتباه از او انتظار اطاعت را دارد، زن می‌تواند با ملایمت در برابر وی بایستد (اعمال رسولان ۲۹:۵).

بهتر است که برای رعایت احترام شوهرش، نقطه نظرهای خود را در کمال ملایمت توضیح دهد و سپس به خدا اجازه دهد که به روش خودش در درون مرد کار کند. با دقت به نظرات شوهرش گوش کند. او را درگیر نقشه‌هایش نماید و پیشرفت‌هایی را که در این زمینه حاصل نموده با او در میان بگذارد. داوطلبانه و

بدون اینکه منتظر درخواست شوهرش شود، در خدمت نمودن به وی پیشگام شود. صبورانه به حرف‌هایش گوش کند و سعی کند مشکلات وی را از دیدگاه خود او درک نماید.

وقتی که مرد زنش را چنین دوست بدارد و او را بدین صورت رهبری کند برای زن نیز سخت نخواهد بود که به او احترام بگذارد یا مطیع رهبری او در خانواده باشد.

*** ۵:۲۶- ۲۷**

سؤال ۳) (افسسیان ۵:۲۶- ۲۷) منظور از اینکه او را تقدیس نماید، با آب کلام بشوید و طاهر سازد، چیست؟

ملاحظات:

مسیح یک بار برای همیشه کلیسا را تقدیس فرمود، یک بار برای همیشه او را با آب و کلامی که بر زبان آورده، شسته و طاهر ساخته است. این اشاره‌ای است به تعمید آب که نشانه قابل رویت و مهری است که خدا بر تعمید نادیدنی روح (تولد تازه به واسطه روح‌القدس) در تقارن با کلام اعلان شده انجیل می‌زند (م.ک. افسسیان ۱۷:۶، اول پطرس ۲۲:۱- ۲۳).

مسیح به تقدیس کردن مسیحیان از طریق کلامش که به واسطه روحش در دل‌ها و زندگی‌شان قرار داده، مادامی که زنده‌اند ادامه می‌دهد. هدف او این است که همه مسیحیان یعنی کلیسایش بی‌عیب و درخشان باشند. مسیح بدین طریق کلیسا را به عنوان عروسش برای مراسم عروسی بره در هنگام بازگشت ثانویه خود آماده می‌سازد، اما خود کلیسا نیز خویشتن را برای عروسی بره آماده می‌کند (مکاشفه ۷:۱۹). با عروسی بره، مسیح و بدنش (عروس) برای همیشه در مشارکتی پرمحبت و کامل بر زمین جدید یکی خواهند شد.

*** ۳۲:۵**

سؤال ۴) (افسسیان ۳۲:۵) راز عظیم چیست؟

ملاحظات:

«راز» به رابطه میان زن و شوهر اشاره نمی‌کند- ازدواج جزو آیین‌های مقدس نیست. این راز بر مقایسه ازدواج با یکی شدن مسیح و کلیسا دلالت می‌کند. کار نجات مسیح این موهبت را برای مردمانی که شایسته‌اش نبودند فراهم نمود تا کلیسایش شوند تا وی از طریق روحش در آنان ساکن گردد و رابطه‌ای چنان صمیمی با ایشان برقرار نماید که دیگر نتوان هیچ استعاره‌ای بر روی زمین برای توصیف آن یافت. از آنجایی که رابطه میان مسیح و کلیسایش بس عمیق و قوی است، رابطه ازدواج مسیحی قادر است عملکردی پرجلال داشته باشد و شادی عظیمی را برای زوج مسیحی به ارمغان آورد. ازدواج مسیحی هم برای مردم برکت به همراه می‌آورد و هم خدا را جلال می‌دهد.

قدم ۴: به کاربرید

توجه کنید: کاربرد چه حقایقی در این قسمت برای مسیحیان امکان‌پذیر است؟

در میان بگذارید و بنویسید: افکار خود را صریحا با هم در میان بگذارید و فهرستی از کاربردهای امکان‌پذیر بر اساس افسسیان ۵: ۲۲– ۳۳ تهیه کنید.

توجه کنید: خدا از شما می‌خواهد کدام یک از کاربردهای امکان‌پذیر را تبدیل به یک کاربرد مشخص بکنید؟

بنویسید: این کاربرد شخصی را در دفتر یادداشت خود بنویسید. کاربرد شخصی خود را بدون دغدغه با دیگران در میان بگذارید. به یاد داشته باشید که افراد در هر گروه، کاربرد حقایق متفاوتی را پیدا می‌کنند وحتی از یک حقیقت کاربردهای متفاوتی می یابند.

(فهرست زیر نمونه‌هایی از کاربردهای امکان‌پذیر در این قسمت از کتاب مقدس می‌باشند).

نمونه‌هایی از کاربردهای امکان‌پذیر (افسسیان ۵: ۲۲– ۳۳)

- ۵: ۲۲- **برای هردو**- زنان باید مطیع شوهرانشان باشند، اما موقعیت‌هایی هم وجود دارد که شوهر باید مطیع همسرش باشد (افسسیان ۵: ۲۱). یک بررسی در مورد این موضوع انجام دهید که کلیسای مسیح چگونه از عیسای مسیح اطاعت می‌کند. آن را در مورد شریک ازدواجتتان به کار ببرید.
- ۵: ۲۳- **برای شوهران**- درمورد اینکه عیسای مسیح چگونه سر کلیساست و چگونه کلیسای مسیحی را رهبری می‌کند بررسی انجام دهید. آن را زن خود به کار ببرید.

- ۵: ۲۵- **برای شوهران**- یک بررسی در این مورد انجام دهید که چگونه عیسای مسیح کلیسای مسیحی را محبت می‌کند وچگونه جان خودش را برای کلیسایش می‌دهد. آن را زنتان به کار ببرید.
- ۵: ۲۶– ۲۷- **برای شوهران**- یک بررسی در این مورد انجام دهید که چگونه عیسای مسیح کلیسای مسیحی را پاک می‌سازدوآن را با سخنان خود شکوه و جلال می‌دهد؛ یعنی آن را بیشتر و بیشتر به شباهت مسیح در می‌آورد. آن را در رابطه با زنتان به کار ببرید.
- ۵: ۲۹- **برای شوهران**- یک بررسی در این مورد انجام دهید که عیسای مسیح کلیسای مسیحی را تغذیه و مواظبت می‌کند. آن را در رابطه با زنتان به کار ببرید.
- ۵: ۳۱- **برای هر دو**- خودتان را در این مورد امتحان کنید که آیا هنوز در یک یا چند مورد وابسته به والدینتان هستید. به یکدیگر کمک کنید تا واقعا والدین خود را ترک کرده و به یکدیگر بپیوندید.
- ۵: ۳۳- **برای زنان**- یک بررسی در این مورد انجام دهید که چگونه درکتاب مقدس کلیسای مسیح احترام خود را به عیسای مسیح نشان می‌دهد. آن را در رابطه با شوهرتان به کار ببرید.

نمونه‌هایی از کاربردهای شخصی

- **برای شوهران:** عهدی جدید می‌بندم در اینکه رهبری همانند عیسای مسیح باشم. می‌خواهم همسرم را در مواقعی که بیشترین نیاز را به من دارد خدمت کنم. می‌خواهم از سلامتی جسم و سلامتی روحانی او مواظبت کنم. می‌خواهم او را محافظت کنم و در مشکلاتی که با آنها رو به رو می‌شود او را همراهی کنم. من میخواهم تمام خودخواهی‌های خود را کنار گذاشته و او را با فداکاری کامل خدمت کنم.

- **برای زنان:** درک جدیدی از مفهوم اطاعت به دست آورده‌ام. برای زن اطاعت یعنی بدون اینکه به مسؤولیت رهبری شوهرش در خانواده لطمه‌ای بزند او را فعالانه با پیشنهادها، برنامه‌ریزی‌ها و خدمات عملی کمک کند. شوهران باید به خاطر داشته باشند که زنانشان تنها در صورتی می‌توانند بدور از هر گونه خودخواهی بدیشان یاری رسانند که شوهران هم آنها را به طور کامل و به دور از خودخواهی محبت نمایند.

قدم ۵: دعا کنید

درمورد حقیقتی که خدا به ما در افسسیان ۵: ۲۲– ۳۳ آشکار کرده است، دعا کنیم. (در دعایتان به آنچه که در طی این بررسی کتاب مقدس دریافت کرده‌اید، پاسخ دهید، تمرین کنید که در فقط یک یا دو جمله دعا کنید. به یاد داشته باشید که افراد در هر گروه، درمورد حقایق متفاوتی، دعا خواهند کرد.)

۵ دعا (۸دقیقه)

دعای شفاعت

به دعا کردن در گروه‌های دو یا سه نفره ادامه دهید. برای یکدیگر و مردم سرتاسر دنیا دعا کنید.

۶ تکلیف منزل (۲ دقیقه)

برای درس بعد

سرگروه: (رونوشت این تکلیف را بین اعضای گروه پخش کنید و یا آن را بخوانید تا همه آن را در دفتر یادداشت خود بنویسند.)

۱ـ تعهد- متعهد باشید به اینکه شاگردان بسازید. آموخته‌های بررسی کتاب مقدس در ارتباط با افسسیان ۵: ۲۲– ۳۳ را برای یکدیگر، برای شخصی دیگر یا برای گروهی از مردم موعظه کنید، تعلیم دهید یا بررسی کنید.

۲ـ رازگاهان- هر روز نیمی از یک فصل را از قسمت رومیان ۱– ۴ بخوانید. از روش حقیقت محبوب استفاده کنید و یادداشت بردارید.

۳ـ حفظ کردن- آیه مشارکت- اول یوحنا ۱: ۷ را حفظ کنید. هر روز آخرین ۵ آیه حفظی قبلی را مرور کنید.

۴ـ دعا- در این هفته برای یک شخص یا موضوعی خاص دعا کنید و شاهد کار خدا در آن مورد باشید. (مزمور ۵: ۳)

۵ـ آموخته‌های جدید درمورد شاگردسازی را وارد دفتر (یا پوشه) خود کنید. از تمام یادداشت‌های خود درمورد رازگاهان، آیات حفظی، بررسی کتاب مقدس و این تکلیف منزل یک دفتر (یا پوشه) درست کنید.